

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Proteus ofte Minne-beelden verandert in Sinne-beelden

Cats, Jacob

Rotterdam, 1627

Aude aliquid

urn:nbn:de:bsz:31-101049

Est quoddam genus hominum adeo timida inertisque desidia, ut, etiamsi rerum bonorum spem affulgentem satis conspicuè videant, nihilominus tamen, nescio quid mali presagientes, ad omnia suspiciosi ac timidi manum operi admoveere nunquam ausint. Proprium certe ignavia est, periculorum pretextu segne otium velare: vidit id, & lepide expressit hebraeus sapiens; Prov. 22. 13. Leo in triviis grassatur, inquit otiosus, vereor ne me devoret. O fungos! manus cum Minervâ movenda est: dii facientem adjuvant. Semper aliquid fortuna permitendum est, ait ille, quoties ad praeclaras actiones accingimur: frustra putamus nihil agenti in sinum devolaturam vitioiam, aut fortunam esse. Non votis, neque supplicij muliebribus auxilia Deorum parantur; vigilando, agendo prospere omnia cedent; Deos omnia laboribus vendere, monet proverbium. Difficultas aut eventus anceps te terret?

Audentes fortuna juvat, timidosque repellit,
ait ille: & ut omnis aër aquile penetrabilis est, sic difficultas forti.

MEn vint menschen van soo weynich bedrijs, en luyen aert, dat de selve (hoe wel merckelijck voordeel voor handen siende, evenwel achter ghehouden werdende door, 'ken weet niet wat ghevaer dat sy haer inbeelden) de handt aen den ploech niet en derven slaen. 't Is vanden ouden herkomen altijs geweest een rechte eyghenschap van alle slap gesoutene, haer vasticheydt met een deckmantel van ghevaer te bekleeden, ghelijck al in sijnen tijdt ghesien, ende aerdichlijck uytghedruckt heeft de wijse-man in sijn spreucken, Proverb. 22. 13. De luye spreeckt, daer is een leeuwe buyten, ick mochte verworcht worden op der straten. Wech met dese soet-voetighe sachtboters. Niemandt en kan yet bysonders uyt-rechten, sonder in eenighen deele sich het ghevaer r'onderwerpen. Yeder helpe sich selven, so helpt hem God. 't Is niet te dencken dat yemandt, sonder yet daer voor te doen, seggen ende gheluck in den schoot sullen komen nederstorten. Niet met bloot wenschen, of vrouwelijck ghekerm, maer met dapper in de weer te zijn, verkrijghmen de Goddelijcke hulpe. in het uytvoeren van treffelijcke saecken. 't Is van oudts een seghwoort by de Griecken, dat by Godt alle dingh om arbeydt te koopē is. Hem die het goede soeckt, wedervaert wat goets, seyt Salomon. Prov. 11. 2. Wat maect u vertsaecht de moeyelijckheyt ende onsekere uytkomst van u voornemen?

Die kloeck van moed' is, volcht gheluck;
Een swaer-hoofst blijft alijt in druck,
Seght den ouden Poet: Daer en is geen lucht die den Arent niet en doordringht, gheen swaricheyt daer den dapperen niet door en komt.

CLAVDIAN. IN NVP.

Non quisquam fruitur veris honoribus,
Hybleos latebris nec spoliat favos,
Si fronti caveat, si timeat rubos:
Armat spina rosas, mella tegunt apes.

PLAUT.

Qui è nucē nucleum esse vult, nucem frangat oportet.

O 2

2, TIMO.

Gheen verblyden, als naer het lyden.

DE rat loert op het speck, en vvenscht het met verlangē,
Maer blijft doch uyt de val om niet te zijn gevangen,
Sy name vvel het aes dat zy voor ooghen fiet,
Maer vreeft het ongemack, vvant dat en vvilse niet.
Een yder vvenscht in vreucht, hier na te mogen leven,
Doch op den engen vvegh en vvil hem niemant geven;
Maer sonder diep gevaer, en sonder groote pijn,
En kan noyt eenich mensch in rechte vreuchde zijn.

Ni patiaris, non potieris.

E*Sca quidem placeat, sed proxima vincula muri,*
Si caveam subeat, triste minantur iter.
Ergo stat, & præda tuto parat ore potiri;
At miser impranso musculus ore gemit.
Optat homo velletque thoris accumbere divum,
Difficili sursum sed piget ire via.
Quid salebras, quid vincla times? moriatur oportet
Dum vivit, moriens vivere si quis amat.

MARC. 8. : 4.

*Quiconque veut venir apres moy qui l'renonce a soy mesme
& charge sa croix sur soy & me suivre.*

CHacun desire es cieux heureusement a vivre,
Ains du chemin estroit la route ne veut suivre,
En vain doncq, ô soury, esperes tu du lart,
Puis que de la prison ne veux aussi ta part.

NI PA-